
ODSĄDZYWAĆ (1) *vb impf*

impers con by odsądzowano.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pozbawiać czegoś wyrokiem sądu:

Zwrot: praw. »czci odsądzować« = kara polegająca na pozbawieniu praw obywatelskich, z czym często wiązało się wygnanie z kraju i pozbawienie nietykalności osobistej; honoris privatio JanStat; bannitio criminalis, infamia publica, proscriptio de capite civis Cn: á dopiero ielliby wielkie crimina były/ żeby praesentem czći odłádzywáno/ y gárdłem karáno. GórnRozm Lv.

Formacje współrdzenne cf SĄDZIĆ.

LWil